

POEZIE NA CESTÁCH

Má cesta to jsou
velké dálky
za hranice snů
i kousek dál

Můj cíl je vzdálen
je však znát
jdu za ním, letím
škoda povídat

Z domovské stanice
vlaky jedou
vím, kde je přestup
kde je cíl

Nádraží dýchá
atmosférou
tu přijímáme s pokorou
i skvělou náladou

Domů přijíždím
když se šepí
domov však čeká ode dveří
tuláka bere v náručí

CESTOVÁNÍ

Mám ráda vlaky
miluji své cesty
mé cesty bloudí ke mně
i k vám

Cesty připravené
cesty křivolaké
i cesty k hvězdným výšinám

Mám ráda výzvy
plánuji své cesty
mé cesty bloudí ke mně
i k vám

Cestou k sobě hledám
co chybí, co nemám
přec tím oplývám

POEZIE NA CESTÁCH

(akrostich)

Přímo plánuji
O náplň se starám
Elektrickým nábojem
Začínám
Iluze
Elán

Nově hledám i ztrácím
A další poznání otvírám

Cesta je krásná
Energií
Svěžestí
Těká
A je má
Chci po ní jít, je nádherná

CESTY VEDOU

Cesty vedou
vzpomínky
prstýnky z kočičího zlata
to je cesta ne krátká
to je cesta pozlátka

Cesty vedou
staré domy z pavlačí
nestaví se, nestačí
to je cesta chudoby
neskotačí, nezlobí

Cesty vedou
oblaky i kalnými rány
mračí se, usmívají
jdou všude s námi

Cesty vedou
nad hlavami hvězd
je to smyčka
s myšlenkou zrádnou
kudy se mohu vznést

Cesty vedou
stále nemohu snít
musím, musím jít
chci se navrátit